

efter *stk. 4*. Den stemmer overens med artikel 53 i Den europæiske Patentkonvention.

Bestemmelsen om, at patent kan meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne fremgangsmåder blev optaget i patentloven af 1967 i forbindelse med bestemmelsen om, at patent ikke meddeles på plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Begge bestemmelser var i overensstemmelse med allerede gældende praksis på området og blev optaget i loven bl. a. under hensyn til, at konventionen af 2. december 1961 om beskyttelse af plantenyheder indeholdt bestemmelser om, at der ikke må kunne opnås beskyttelse såvel efter de i denne konvention indeholdte regler som efter patentlovgivningen. Tilsvarende bestemmelse var også optaget i det foreløbige konventionsudkast, der var udarbejdet inden for EF.

Medens de nævnte nyskabelser vedrørende plantesorter og dyreracer ikke har været anset for opfindelser, der kan udnyttes i industrien, gælder dette ikke mikrobiologiske fremgangsmåder. Således har man f. eks. gennem årene patenteret fremgangsmåder til ølbrygning under anvendelse af gær. Den egentlige udvikling på det mikrobiologiske område begyndte imidlertid i 1940'erne, da man opdagede, at der ved dyrkning af mikroorganismer på en langt enklere og billigere måde end ved de hidtil anvendte metoder kunne fremstilles kemiske forbindelser. Siden da er patenter på sådanne opfindelser til udnyttelse inden for den kemiske industri meddelt her i landet og overalt i den civiliserede verden.

Til nr. 2. (§ 2).

I denne paragraf behandles nyhedskravet og kravet om opfindeshøjde. Ifølge gældende lovs § 2, stk. 1, meddeles patent kun på opfindelser, som væsentligt adskiller sig fra, hvad der var kendt før patentansøgningens indleveringsdag. Kravet om, at opfindelsen skal adskille sig væsentligt fra, hvad der er kendt, indebærer, at der udover kravet om nyhed stilles krav om en vis opfindeshøjde.

I gældende lov stilles der til enhver opfindelse principielt krav om nyhed og om opfindeshøjde. For så vidt angår nyhedskravet sker der ingen ændring ved lovforslaget, som derimod indeholder en begrænsning i anvendelsen af kravet om opfindeshøjde. For at harmonisere grundlaget for patenterbarhedsvurderingen med bestemmelsen i artikel 56 i konventionen om europæiske patenter fastsættes nu i *stk. 2*, at der ikke kræves opfindelses-

højde i forhold til ældre ansøgninger, som ikke var almindelig tilgængelige på ansøgningens indleveringsdag.

I *stk. 3* bestemmes det, at internationale patentansøgninger og europæiske patentansøgninger, når visse betingelser er til stede, ved bedømmelsen af nyheden skal betragtes som nationale patentansøgninger, der er blevet almindelig tilgængelige i overensstemmelse med reglerne i § 22. De nærmere betingelser herfor findes i de særlige kapitler, som regulerer de internationale patentansøgninger og europæiske patentansøgninger i §§ 29, 38 og 82. Sådanne ansøgninger kan altså i lighed med danske patentansøgninger være nyhedshindrende, allerede inden de er blevet almindelig tilgængelige.

Den nyhedsregel, som foreslås i *stk. 4*, er i overensstemmelse med art. 54, stk. 5, i Den europæiske Patentkonvention. Forslaget indebærer, at når blot én anvendelse inden for det nævnte område er blevet kendt, er videre patentering af stoffer eller stofblandinger til anvendelse inden for dette område udelukket, uanset hvor forskellige disse anvendelser måtte være.

Gældende ret indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse med hensyn til patentering af stoffer eller stofblandinger til en ny anvendelse. Det må imidlertid anses for uheldigt, om der i dansk ret skulle være en videre adgang til at få patent på produkter, som anvendes som lægemiddel, end ifølge Europapatentkonventionen.

I *stk. 5* er sket en tydeliggørelse i forhold til *stk. 3* i gældende lov. Reelt er indholdet uændret.

Til nr. 3. (§ 3).

I denne paragraf bestemmes det nærmere indhold af den eneret, patenthaveren har i henhold til § 1. Den generelle udformning af gældende lovs § 3 tilsigter at beskytte patenthaveren mod enhver form for erhvervmæssig udnyttelse, som sker uden hans samtykke. De udtrykkeligt nævnte udnyttelsesformer tjener blot som eksempler uden at være udtømmende. Gældende lovs § 3, stk. 2, indeholder en regel om den såkaldte indirekte produktbeskyttelse, og *stk. 3* er en undtagelsesregel fra hovedreglen i *stk. 1* til fordel for godtroende købere.

Såfremt Fællesskabspatentkonventionen træder i kraft, vil der for Danmark blive meddelt fællesskabspatenter af Den europæiske Patentmyndighed på grundlag af en europæisk patentansøgning. Enerettens indhold bestemmes i Fællesskabspatentkonventionens artikel 29-31. Disse regler adskiller sig fra gældende dansk ret dels derved, at de udtømmende opregner hvilke handlinger, der er forbe-